

Bécsi jegyzetek

Bécs szomszédváros, testvérváros, szinte azt mondhatnók, házastársváros. Jól ismerjük, mint a szomszédunkat, a testvérünket vagy a házastársunkat. Amellett épp oly kevésbé ismerjük, mint a szomszédunkat, a testvérünket vagy a házastársunkat. A városok is mindig változnak, mint az emberek. Hol rejtegetnek, hol föltárnak valamit.

Utóbb, amikor bekukkantunk üdvözölni őt, megnézni, hogy mint van mostanában, a következők ötlöttek a szemünkbe.

Mindenekelőtt az, hogy Bécs igen vallásos. Szervesen vallásos. A templomaiba hétköznapokon is éppoly magától értetődően tér be a nép, mint a boltokba. Egyébként is sok a templom, házak, boltok közé ékelve. A fiatal lányok nyakában vékony aranyláncon aranykereszt függ, vasárnaponként pedig fényes-fátylas ünnepi áhítat ül az egész városon. A kis áldozó, bérmező leánykák fehér csináltvirágból készült sátrak alatt, földig érő fehér ruhában, fátyolban, koszorúsan ülnek a hintókban.

Feltűnően sok lovas hintót, batárt látni. Különösen vasárnaponként. Ki tudja, honnan kerülnek elő, talán a közeli környékről.

Meglepő, hogy a bécsi nők az utcán mily kevésbé szépek. Annál csinosabbak a felszolgáló lányok a kávéházakban, boltokban. És kedvesek is. Bécsben öröm vásárolni. Jól bánnak a vevővel. Még azzal is jól bánnak, aki semmit sem vásárol. Legközelebb őbelőle is vevő lehet, és lesz is.

Kellemesek, mondhatnók könnyedek, világfiasak a bécsi rendőrök. Az ember Londonban képzeli magát. Valószínűleg a jó londoni példát követik.

Gyermekek alig látni az utcán. Legfőleg csoportosan, felnőttek felügyeletére bízva.

A bécsi gyermek hétköznap soha sincs „kiöltözködve”. Olyanok, mint pöttöm munkások, munkásnők. Játéknak öltözködnek, s ők a játékot komolyan, becsületesen csinálják. Az idegent a tiroli ruhás férfiak képviselik.

Több helyütt ezt láttuk kiírva: „Kínai mandarin-kabát óriási választékban nagyban kapható.”

Vajon hányan viselhetnek Bécsben kínai mandarin-kabátot?

Sehol annyi piros képű, kedvesen ravasz arcú, totyogó öregurat nem lehet látni, mint Bécsben. Ferenc József korára kell gondolni, ha rájuk nézünk.

Az egész városban alig láttunk falragaszt. Házak falán egyet sem. Hirde-
tőoszlop is nagyon kevés van. Órák hosszat kutyaolgatunk, s még mindig
nem tudjuk, mit játszanak a színházakban, mozikban. Végül is újságban kell
megnéznünk.

Sok szép fa van Bécsben, sok szép házkapu és kilincs.

Bécs szagtalan. Minden nagyvárosnak van valamelyes egyéni szaga. Pá-
rizs vajszagú, London faggyúszagú, Berlin olajszagú, Amszterdam sajtszagú,
Zürich tejszagú, Madrid csokoládészagú, velence vízszagú, Budapest füst-
és koromszagú. Bécszet azonban állandóan szél járja, s elviszi a szagokat.
Jó levegőjű város. Jó vízű város.

Bécs jó város.

Budapest szép város.

1935. november 7., csütörtök, 8. old.

Pesti utca

A templomtéren galambok szemelgetnek. Övék az egész tér. Ez az ő
otthonuk. Szinte méltatlankodva kotyognak egymás közt, ha gyer-
mek vagy felnőtt sétál el közöttük. A környék lakói nem is igen zavarják
őket. Hallgatólag elismerték a galambok jogát ehhez a területhez. De íme,
most egy varjú röppen a galambsereg közé. Egyedül van, mint a farkas a bá-
rányok között, s a sok-sok galamb épp úgy fél tőle, mint sok-sok bárány az
egy farkastól. Valamennyien felröppennek a fák ágaira, összebújnak néma
izgalommal, s onnan lesik az ellenséget. A varjú most az egyedüli úr a téren.
Magányosan sétál, eszegeti a magot. Egyszerre fogja magát, s ő is a fára röp-
pen a galambok közé. A galambok egy szemvillanás alatt a földön vannak.
A varjú egyedül fönne a fán. A varjú ismét leszáll, a galambok felröpülnek,
majd a varjú újra a fára röpül, s a galambok hanyatt-homlok le a földre.
Így tart ez jóideig. Valósággal „künn a bárány, benn a farkas”-t játszanak
egymással. Talán így tartana napestig is, ha az iskolából kijövő gyerekek vé-